

Contactblad van de R.K. Geloofsgemeenschap Oirschot en Spoordonk

Parochie Sint-Odulphus van Brabant

OKTOBER 2020

Nieuwstraat 17, 5688 BD Oirschot. Tel. 0499-571250

Corry Foole beëindigt kostertaken in kapel van St. Joris

Door: *Christianne van de Wal.*

De coronatijd is voor Corry Foole, de kosteres van de kapel van St. Joris, dé kans geweest om haar taken als koster neer te leggen. Al een poosje daarvoor liep zij met de gedachte dat ze het een steeds grotere belasting ging vinden om er drie keer per week intensief te zijn. Aan pastoor Spijkers heeft ze daarom in het vóórjaar te kennen gegeven dat het na al die jaren 'genoeg' is geweest. In gesprek met Corry blijkt dan dat 'al die jaren' er heel veel waren, als men haar tijd als leidinggevende van de activiteitenbegeleiding in St. Joris meerekent. Die periode is begonnen rond 1980.

Corry heeft daarvoor 18 jaar als lerares handvaardigheid en handwerken gewerkt in een drietal basisscholen in de omtrek, tot ze een verandering wilde in haar werkzaam leven. Haar vader was goed bekend bij de zusters Franciscanessen die toen St. Joris bestuurden en via hem kwam Corry als vrijwilligster terecht aan de receptie. Al gauw deed de kans zich voor om de activiteitenbegeleiding op zich te nemen, en onder directeur Verhagen werd dat voor Corry een betaalde functie. Zij heeft heel fijne jaren mogen ervaren in die leidinggevende functie, en organiseerde van alles voor de bewoners en aanleunbewoners. Allerlei (welfare)markten, muziekaftonden, thema-avonden, etc. etc. Ook richtte zij de vrijwilligersorganisatie op, die nog altijd bestaat.

De kapel van St. Joris viel onder haar verantwoordelijkheid, en destijds was daar een rector aan verbonden (van de Montfortanen) die in samenwerking met twee zusters de vieringen en het kapelgebeuren organiseerde en verzorgde. De mis was toen nog op zondag. Corry heeft van die jaren prachtige herinneringen, zoals het bezoek van 3 bisschoppen, gezang van het koor van de St.-Joriszangers, e.a. De viering in 1999, door bisschop Hurkmans, ter gelegenheid van het 666-jarig bestaan van St. Joris (in 1333 opgericht) is één van die mooie herinneringen. Toen pater Bernard als de laatste rector vertrok, nam de parochie St. Petrus de verantwoordelijkheid voor de kapel op zich. Corry was in 2005 gestopt met haar betaalde functie als hoofd van de activiteitenbegeleiding en mocht vanaf toen als vrijwilliger zorgdragen voor de kapel. Die kapel kreeg al eerder te maken met verbouwing en opknappbeurten, en daarover kan Corry veel vertellen. Dat zou al op zich de moeite waard zijn om er een extra artikel aan te wijden. Zo zijn er bij de verbouwing van de kapel in 1981 glas-inloodramen geplaatst, die evenals een aantal beelden afkomstig waren van het oude gebouw van St. Joris. Ook

werd er aan de kapel een hal gezet. In 1995 werden de aanleunwoningen gebouwd en is de kapel opgeknapt tot de ruimte die hij nog altijd is.

En in die ruimte heeft Corry met verve haar zorg aan de kapel gegeven. Doordeweeks op dinsdag- en donderdagavond waren er de vieringen door de pastores, en op zaterdagavond de eucharistieviering door de pastoor of Woord en communieviering door de pastor of de werkgroep. Corry zorgde ervoor dat alles op rolletjes liep, legde boekjes klaar, kleding voor de pastores, verzorgde de collecte, en was vaak ook de lector. Maar er waren nog méér taken die het gehele jaar door haar aandacht vroegen. Betrokken als ze was bij de speciale vieringen en feesten paste ze de versiering en de bloemen daarop aan. De kerststal opzetten, Hongerdoeken een plekje geven, zorgen dat er voldoende grote en kleine kaarsen waren, de voorraad van de

hosties bijhouden, zijn taken die als vanzelfsprekend door haar geregeld werden. Eveneens werden de intenties van de vieringen door haar genoteerd en bijgehouden.

Corry was en is, terecht, heel trots op de kapel van St. Joris. Een paar keer per jaar gaf ze de hele kapel een goede beurt, en dan was ze helemaal verguld met de uitstraling ervan.

En zo zijn er nog talloze grote en kleine klussen die Corry, zoals alle taken, met liefde en met passie heeft gedaan. Het goede contact met de pastores, met alle kerkkoren, o.a. 'De Naklank', en de voorgangers van de werkgroep Woord en Gebed heeft aan die passie ongetwijfeld bijgedragen. Over bijdragen gesproken... Corry kreeg regelmatig een paar muntstukken, van dames die gekiend hadden of haar zomaar wat toestopten, voor kaarsjes en vooral ook voor de altijd aanwezige bloemetjes. 'Mijn sponsors' noemt ze deze gevers lachend.

Corry heeft al die jaren het allermeeft genoten van de mensen die naar de vieringen kwamen. Door de week,

maar vooral op zaterdagavonden, kwamen er mensen extra vroeg om een praatje met haar te maken. Dat schiep een band, en daar is Corry heel blij mee. Ook al voelde ze zich soms een 'orbewaarster' voor wat betreft het plaatsen van rolstoelen en regelen van voldoende zitplaatsen, het stelde de voorgangers altijd gerust dat de zorgzame Corry er was.

En toen kwam corona. Er kon geen enkele viering meer in de kapel plaatsvinden, en vanwege de maatregelen om

H. Antonius, het favoriete beeld van Corry.

besmetting tegen te gaan werd de kapel gesloten voor bewoners van St. Joris. Maar verschillende mensen wisten dat Corry wel in de kapel kon en ze vroegen haar dan regelmatig of ze een noveenkaars of een waxinelichtje aan wilde steken, voor een zieke, voor de mensen die het zo zwaar hadden. Corry heeft al die maanden gezorgd voor die lichtjes, en dat is haar bijzondere medewerking in deze moeilijke periode. Te weten dat er altijd een lichtje brandt geeft vele mensen steun.

Maar de coronatijd heeft dus ook betekenis gegeven aan haar beslissing om de intensieve zorg voor de kapel een halt toe te roepen. Ze zal opvolger(s) heel graag ter wille staan met kleine activiteiten, maar het koster-zijn is verleden tijd.

Wij willen Corry ontzettend bedanken voor alles wat zij al die vele jaren heeft gedaan voor en in de kapel van St. Joris. Haar bewogen en betrokken aanwezigheid wordt door vele parochianen in en rond St. Joris enorm gewaardeerd. Gelukkig blijft ze 'in de buurt'.

Vooraankondiging: reserveren voor kerstvieringen is nodig

In verband met de coronamaatregelen is het aantal zitplaatsen in onze kerken beperkt. Dat verplicht ons om na te denken over de gang van zaken met Kerstmis. Zo is reeds besloten dat voor het bijwonen van een kerstviering vóóraf aanmelden nodig is. We zullen daarbij het systeem van Eventix gebruiken, waarmee we in juni al ervaring hebben

opgedaan. Op deze manier voorkomen we, dat mensen aan de deur teleurgesteld moeten worden. Ruim voor Kerstmis zal in de gebruikelijke bladen alsook op de website van de parochie een nadere toelichting worden gegeven, inclusief een helder overzicht van alle kerstvieringen waarvoor u zich kunt aanmelden.

Naast het bijwonen van de kerstvieringen is het ook mogelijk om via KERK TV de viering thuis te volgen.

Eerste heilige communie van Oirschot en Spoordonk in de pastorietuin

WAUW, wat een prachtige omgeving. Dat is de 1e reactie van velen. Buiten in de pastorietuin, hoe bijzonder is dit. En wat hebben de werkgroep en de pastorie hard gewerkt om het zo bijzonder mogelijk te maken.

Hierbij treft u enkele leuke kinderverslagen aan van deze voor hen zo belangrijke gebeurtenis.

Mijn communie

Het was voor mij een speciale dag toen ik mijn eerste communie had gedaan. Toen het zo ver was vond ik het best een beetje spannend. We gingen naar de pastorietuin en iedereen zag er netjes uit. De pastor vertelde een mooi verhaal over zijn boot en ik zelf mocht ook een stukje voorlezen. Daarna kreeg ik mijn eerste hostie en mocht ik zelf aan mijn papa mama en broer ook een hostie geven. Mijn zusje gaf ik een knuffel, want die had haar communie nog niet gedaan. Na de viering gingen we naar huis om samen met mijn familie nog een klein feestje te vieren.

Groetjes van Teun.

(Fotograaf: Nely van den Oetelaar)

Ik hoor er echt bij

Ik heb mijn communie gedaan in de tuin van de pastoor.
Het ging over Noach en zijn boot.
Er was ook een echte, kleine boot met roeispanen.
Ik kreeg mijn eerste hostie en mocht er ook een aan mijn ouders en broer geven.
Nu hoor ik echt bij de kerk.
En ik heb echt genoten van de zonnige dag.
Groetjes Ruben.

Deze meiden van de Plataan hebben samen met de pastor, pastoor, hulp van de werkgroep en naasten een hele mooie en knusse viering gehad. En het visueel maken van de ark van Noach door het vissersbootje was erg leuk!

Namens Eva, Eline en Nienke; dank je wel.

Mijn eerste communie

Afgelopen zondag mocht ik eindelijk de communie doen.
's Ochtends deed eerst de kapper mijn haar mooi en mocht ik mijn mooie jurk aan. En toen gingen we foto's maken.
Die zijn heel mooi geworden.
En toen stapten we in de auto en reden we naar de Parochietuin. En mocht ik een hostie eten die was eigenlijk best wel lekker vond ik en mijn papa en mama kregen er ook eentje en mijn zusje kreeg een knuffel van mij.
En ik mocht een stukje lezen met Philip en met Lizzy en met Noor. En ik mocht helpen de tafel te dekken.
En toen reden we naar huis toe en kwam de familie en de vrienden en vriendinnetjes en de burens, allemaal om de beurt en toen deden we natuurlijk spelletjes met zijn allen en aten we lekkere taartjes. En aan het einde van de dag deden we lekker avondeten samen met mijn opa en oma.
Het was een hele fijne en mooie dag!

*Liefs,
Puck de Zeeuw.*

Deze mooie en vrolijke tekening is van Coco-mé.

Majestueuze bomen

ritselend en loverend,
met het koperlicht
toverend
tot een zevend
herfstgezicht;
oranje en okeren
vormen
glijden zwevend
en vleiend
neer tot een
wevend
bladgedicht

Inleveren kopij

Uw eventuele bijdrage m.b.t. onze geloofsgemeenschap kunt u tot uiterlijk **16 november** a.s. inleveren bij het parochiesecretariaat: Nieuwstr. 17, 5688 BD Oirschot,
onder vermelding: plaatselijk katern Contactblad;
of via E-mail: parochieblad@petrusparochie.nl

Kijk voor meer informatie ook eens op de website van de R.K. parochie Sint-Odulphus van Brabant:
<https://www.odulphusvanbrabant.nl>

Familieberichten

DOPELINGEN OIRSCHOT en SPOORDONK

06 september 2020: Lotte van der Haghen. 20 september 2020: Rik van de Looy. 20 september 2020: Jens van de Vondevoort.

OVERLEDENEN OIRSCHOT en SPOORDONK

03-06-2020 Toon Strijbos, 84 jaar

weduwnaar van Corrie Lathouwers

Toon was vader van 5 kinderen en opa van 12 kleinkinderen. Ook heeft hij zich nog mogen verheugen in de komst van 7 achterkleinkinderen. Naar menselijke maatstaven veel te jong verloor hij zijn vrouw Corrie. Het gemis van haar heeft zijn leven getekend. Toon kon bijzonder genieten van de natuur. In vroeger jaren hield hij graag wildzangvogels. In de omgang bediende Toon zich graag van klare taal; zo wist je tenminste wat je aan hem had. De laatste tijd had hij het niet gemakkelijk; de coronacrisis trok een zware wissel. Hij vond troost in de liedjes van Dana Winner en Henk Wijngaard en in de betrokkenheid van zijn kinderen. Nu heeft hij degenen die hij liefheeft verlaten om degene die hij lief had terug te zien. Een grote sterke boom is geveld, zijn wortels blijven in zijn naasten verankerd.

01-07-2020 Annie van Casteren, 89 jaar

weduwe van Harry de Bruin

Anny trouwde in 1958 met Harry en kregen samen 5 zonen. Zij had de leiding in het drukke gezin. Ze hield van het huishouden de bloemen- en moestuin. Ze kon genieten van kleine dingen zoals feestjes en verjaardagen. Ze was sociaal ingesteld en was actief bij de Zonnebloem, de K.V.O. en het kerkkoor. Ze had respect voor de medemens en had een luisterend oor en helpende hand. Het ongeluk en overlijden van zoon Chris had een grote impact op het gezin. Toen de kinderen het huis verlaten hadden moest Annie heel erg wennen. Samen met haar man maakte ze mooie, verre reizen. Na het overlijden van Harry verhuisde ze naar St. Joris, waar ze weer vele contacten kreeg. Ze is vredig heengegaan en is weer samen met haar man en zoon. De herinneringen blijven voor altijd.

18-07-2020 Betsy Hoppenbrouwers, 89 jaar

weduwe van Harry van Rooy

Betsy was een hardwerkende vrouw en moeder. Samen met haar man kreeg ze 5 kinderen. Ze heeft jarenlang de winkel gerund die van de ouders was overgenomen. Ook de kinderen hielpen mee. Na sluiting van de zaak had ze tijd voor andere dingen: ze werd overblijfmoeder op school, ging bij het gemengd koor van de kerk en bezocht zieken. Met haar man maakte ze fietstochten en mooie reizen. Ze genoot ervan als iedereen thuis was, vooral bij de Tommesdag. Toen haar man minder gezond werd verzorgde ze hem tot het einde. Het ongeluk en overlijden van kleinzoon Thieu was een dieptepunt voor de hele familie. Ook haar gezondheid werd minder. Ze verhuisde naar St. Joris, waar ze nieuwe vriendinnen kreeg waarmee ze kon buurten en een kaartje leggen. Op een

gegeven moment werd haar geheugen minder en werd ze opgenomen op “de Nachtegaal” vanwege dementie. Rustig is ze van ons heen gegaan. Er zijn vele mooie herinneringen.

25-08-2020 Wim van den Heuvel, 86 jaar

echtgenoot van Bets Scherders

Wim woonde in de Schansstraat en runde samen met zijn vrouw en broer de boerderij naast zijn werk bij Nuyens. Hij was een harde werker en had alles over voor zijn gezin van 5 kinderen. Hij was liefdevol. Vakantie werd gevierd met de hele familie aan de Maas, waar de mannen visten en de vrouwen de picknick verzorgden. Toen de kinderen uit huis waren konden Wim en Bets samen genieten tot Bets rolstoel-afhankelijk werd en ze verhuisden naar de St. Jorisstraat. Daar genoten ze van de klein- en achterkleinkinderen. Het overlijden van Toon gaf veel impact aan het gezin. Later werd ook Wim afhankelijk door een verlamming. Hij is rustig van ons heen gegaan.

12-09-2020 Wick Driessen, 61 jaar

echtgenoot van Rianne Deenen

Wick is geboren op 30 maart 1959 in de Kanaalstraat in Oirschot. Toen hij zes jaar oud was verhuisde het gezin, wat vijf kinderen telde naar de St. Jorisstraat, later Vuurslag genaamd. Na de MAVO wilde Wick de sportopleiding CIOS gaan volgen, wat er uiteindelijk niet van kwam omdat hij veel tijd nodig had om te voetballen. Dat zou zo blijven, Wick was een echte sportman. Vooral bij Oirschot Vooruit, waarvan hij meer dan 50 jaar lid was, heeft Wick zijn sporen verdiend. Op jonge leeftijd leerden Wick en zijn vrouw Rianne elkaar kennen en vanaf dat moment waren ze samen. Samen met hun kinderen Youri en Quinn vormden zij een gelukkig gezin en woonden op Braakman 14 in Oirschot. Na een moedig gedragen ziekbed is Wick op 12 september overleden.

13-09-2020 Riek Bierkens, 79 jaar

echtgenote van Cees Berben

Riek werd 79 jaar geleden geboren in Oirschot. Als meisje van 17 ging ze dansen met Oirschot Kermis, waarbij ze Cees Berben ontmoette. Het was liefde op het eerste gezicht. Eenmaal getrouwd wilde ze graag moeder worden, maar het zou 15 jaar duren voordat zoon Harm geboren werd, gevolgd door Ruud en Natasja. Nu was zij pas echt gelukkig. Later mocht zij zich opnieuw verheugen in de komst van zes kleinkinderen, voor wie ze een lieve en gastvrije oma was. Ze was creatief met naald en draad, sportief met badmintonnen en gastvrij voor de buurtgenoten op de Hei. Volgend jaar zou ze met Cees zestig jaar getrouwd zijn, maar door een onomkeerbare ziekte mag het niet zo zijn. In een sfeer van grote verbondenheid heeft ze haar leven thuis, aan de Drieterskuil, voltooid.